

2010 m.

balandis
Nr. 4 (11)

VERSMĖ

Ariogalos parapijos laikraštis
Išeina mėnesio pirmą sekmadienį

Mieli Ariogalos krašto žmonės!

Kai po šaltos žiemos nedrąsiai dvelkteli pavasarinis vėjas, kai gimtinėn parsikrenda pirmieji paukščiai, kai po išibėgėjančių metų darbų vis dažniau pakeliame akis į dangaus žydrynę – už lango pasibeldžia šv. Velykos.

Tegul Prisikėlimo džiaugsmas ir viltis pripildo Jūsų namus, sėkmės nušviečia Jūsų ir Jūsų artimųjų gyvenimus, darbus, siekius. Teįkvepia Jus naujiems darbams ir kilniems tikslams.

Su gražia pavasario švente!

Pagarbiai LR Seimo narys

Edmundas JONYLA

**Palaiminto Prisikėlimo ryto,
Gyvenimo su džiaugsmo spinduliais!**

Džiugi Kristaus Prisikėlimo žinia bundančios gamtos fone teįžiebta mūsų sielose naują viltį gyventi pagal Kūrėjo planą.

Linkiu gausių Dievo malonių, geros sveikatos ir tyro džiaugsmo kartu švenčiant ir Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo 20 metų sukaktį.

ŠVENTOS VELYKOS

Ariogalos parapijos klebonas Gintautas Jankauskas

Svarbiausioji krikščioniškojo pasaulio šventė yra Jėzaus Kristaus Prisikėlimo iš mirties minėjimas. Velykų rytą atliekamos ypatingos apeigos ir einama trigraba procesija apie bažnyčią. Procesijoje nešami 3 Prisikėlusio Kristaus ženklai: kryžius, perjuostas raudona stula, Velykų žvakė ir Prisikėlusio Kristaus statulėlė. Velykos – kilnojama šventė. Velykų datai nustatyti būtinos trys sąlygos: visada švenčiama pirmąjį mėnulio pilnaties sekmadienį po pavasario lygiadienio (kovo 19-21d). Taip susitarė visos Bažnyčios Nikėjos susirinkime 325 m.; žydų kalendoriuje tuomet švenčiama Pascha; antra sąlyga – mėnulio fazė – pilnatis; trečia sąlyga – sekmadienis. Velykų šventinis džiaugsmas liturgine prasme yra minimas 50 dienų. V amžiaus Bažnyčios Tėvai stengėsi per šį laikotarpį paminėti tuos Jėzaus gyvenimo įvykius, apie kuriuos kalba Apaštalų darbų knygoje: prisikėlimą, įžengimą į dangų ir Šventosios Dvasios atsiuntimą. Todėl nuo Velykų dienos atmetus keturiasdešimt dienų (be sekmadienių) yra Gavėnios pradžia – Pelenų diena, kuri visada būna trečiadienį. Pridėjus prie Velykų dienos 40 dienų yra Kristaus Žengimo dangun šventė (Šeštinės), o pridėjus dar 10 dienų Šventosios Dvasios Atsiuntimo šventė (Sekminės). Pirmasis sekmadienis po Velykų vadinamas Atvelykiu. Tai Dievo gailestingumo sekmadienis arba Tomo sekmadienis – diena, kai palietęs Kristaus žaizdas prisikėlimu įtikėjo apaštalas Tomas; o Jėzus

įsteigė Susitaikinimo sakramentą. Šis sekmadienis dar vadinamas Baltuoju, nes tą dieną nusivilkdavo baltą, visas 8 dienas vilkėtą drabužį tie, kurie Velykų budėjimo metu tapo krikščionimis. Velykų sekmadienį švenčiame kertinį mūsų tikėjimo slėpinį. Nuo apaštalų laikų krikščionys kiekvieną sekmadienį mini Kristaus Prisikėlimą, nes jis gyvena tarp mūsų ir lydi mus gyvenimo keliu. Tegul visi, kurie švenčia Velykų šventes, padedami Viešpaties malonės, moka išlaikyti Velykų dvasią ir savo kasdieniame gyvenime.

VELYKOS

Juozas Mickevičius

Nustojo siausti pūgos.
Pasibaigė vasaris.
Šiaurys jau nebestūgaus.
Širdyje lengva daros.

Nebeužkelki vartų
Pavasariniam vėjui,
Upeliai jau čiurlena,
Ir šiluma atėjo.

Dar patikėk gyvenimu,
Neišbarstyki ryžto.
Upeliai jau čiurlena,
Pavasaris sugrįžta.

Ir džiaukis, kad gyvenam.
Pavasaris sugrįžta.
O amžinam gyvenimui
Prisikelia mums Kristus.

KRISTAUS IŠAUKŠTINIMAS IR MIRTIS

Rita

Kuo aktyviau aplink save matome dieviškumą ir viduje išsaugojame meilę viskam, kas mus supa, tuo daugiau dieviškumo randasi ir mūsų sieloje. O kuo daugiau dieviškumo matome kiekviename žmoguje ir jam išsaugojame meilę, tuo labiau mes prie dieviškumo priartėjame, ir tada visas žmogiškumas aktyviai vystosi.

Keturiuose Evangelijose (NT) išdėstyta sava Kristaus išaukštinimo ir mirties versija. Atidžiau išgilinus aiškėja pasąmonėje netikėta informacija bei išvados. Pamėginkime, vadovaujantis žmogiškąja logika, pasižiūrėti į Jėzaus Kristaus mokinių elgesį ir jų charakterius. Jei paklausime save, kuris iš apaštalų buvo pats bailiausias, tai paaiškės – apaštalas Petras. Jis tris kartus kaip silpnadvasis atsisakė savo Mokytojo. Ir drauge jis buvo vienintelis, puolęs savo Mokytoją ginti. Keistas bailumo ir drąsos mišinys! Kai Kristus žengė per vandenį, būtent Petras žengė pasitikti, ir būtent Petras suabejojo, nepatikėjo Kristumi, o tada ėmė skęsti. Kaipgi čia išeina? Netikėjimas Petro sieloje buvo stipresnis už tikėjimą, o bailumas daug stipresnis už drąsą? Kodėl gi tada iš visų pasekėjų būtent jam Kristus paskyrė svarbiausią vaidmenį?

Dabar pamastykime apie Judą. Iš jo veiksmų aiškėja, kad pats valingiausias ir principingiausias apaštalas buvo jis. Kuo daugiau žmogus turi valios, intelekto ir dvasingumo, tuo kategoriškesnė jo reakcija į bet kokią neteisąbę. O Kristaus elgesys prieš nukryžiuojamą žmogiškuoju požiūriu buvo nelogiškas ir neteisingas. Jis leido numazgoti kojas. Judas savyje buvo susikūręs nepaprastai talentingo, išmintingo ir nesavanaudiško Mokytojo įvaizdį. Ir ūmai šio įvaizdžio neliko. Taigi tai tarsi ižeidė jo idealus. Jam būtinai reikėjo sustabdyti moralinį (išvaizduotą) Mokytojo nuosmukį, išsaugoti Kristaus šviesų įvaizdį tikintiesiems. Vardan tokio tikslo reikėjo Mokytoją sunaikinti (tie trisdešimt sidabrinų čia ne banalus troškimas praturtėti, o kiekvieno mūsų sieloje esančios tendencijos išraiška).

Bet kodėl gi Judas nusprendė nusižudyti? Kokia priežastis? Judo sielą vis labiau gožė žmogiškasis, o ne dieviškasis pradas, vadovavosi žmogiškąja logika. Kristuje jis ir matė žmogiškąsias vertybes. O kai tas žmogiškumas jį nuvylė, Judas Kristaus atsisakė. Vėliau Judas pamatė, kaip Kristus elgėsi suimtas: ėmė kristi žmogiškumo skraistė, Judas pamatė Kristaus tą pačią meilę, suprato jo dieviškumą; Judas pats sutrypė dieviškumą savo sieloje. Tai jį ir pastūmėjo į savižudybę. Čia Judas buvo panašus į griūvantį kalną, o Petras į augančią kalvą. Vadinas,

vienintelis Petras išvelgė, kad Jėzus – Dievo Sūnus, t.y. pajautė po žmogišku apvalkalu svarbiausia – dieviškumą.

Pamastykime, kiek daug šie du pavyzdžiai pasako mūsų pačių gyvenimo pagrindu! Juk apaštalas Paulius (vadinamas tryliktoju apaštalu), savo gyvenimo kelią pradėjo kaip Judas, o paskui gavo pareiškimą, pamatė ir patyrė dieviškumą jį supančiame pasaulyje. Ir tuomet pasuko apaštalo Petro keliu, nes įveikė sąmonės pančius ir pajuto, kad Dievas yra meilė. Taigi Paulius įveikė savyje žmogiškumą ir ėmė žmones vesti laimės ir išganymo keliu, o Judas – neįstengė tai įveikti ir baigė gyvenimą tragiškai.

Vadinasi, viskas priklauso nuo kiekvieno iš mūsų.

KUN. RIČARDO DOVEIKOS APMĀSTYMAI

Edita Griniūtė

Šiandieninė aplinka, kurioje formuojasi tikrovės pamatas, yra pernelyg vartotojiška, nuo ryto iki vakaro turi būt seksualus, reklamuotis ant visų žurnalų viršelių, priklausyti elitui. Keičiamasi poromis, dalyvaujant elitiniuose vakarėliuose, kurių principas – panaudojai ir perduok kitam.

Ar daug kas šiandien iš Lietuvos matomų žmonių didžiuojasi, kad gyvena pirmoje ir vienintelėje santuokoje? Pirmoji santuoka yra traktuojama kaip didžiausia nesėkmė, o antra ar trečia būtina išreklamuoti ant visų žurnalų viršelių, laikraščių, televizijų laidose. Jeigu tavęs nėra šioje erdvėje, vadinasi, tavęs visai nėra. Štai prieš pat vasario 14 – ają rimčiausias išpardavimas skelbs didžiulėmis antraštelėmis: „Pamylėk mane su nuolaida“. Jeigu tu to nepadarysi, išmesk visus metus iš savo gyvenimo. Skamba sarkastiškai, bet tai yra dalis gyvenimo tikrovės. Panašia prekyba paverstas Kalėdų džiaugsmas – poreikių patenkinimu ir nuolaida. Kai paklausi, kas yra meilė, dažnai išgirsti apie šventą grožį, tačiau tarpusavio santykių meilė turi savo vardą – *Ištikimybė*. Kai žmogus meilę atskiria nuo ištikimybės, pamatai, kad didesnio melagio šiandien nėra. Nebūna meilės be ištikimybės. Štai kodėl šiandien turime tiek daug skrybų: žmonės moka mylėtis, bet nemoka mylėti to, su kuriuo mylisi. Tas, kuris ištikimybę atskiria nuo meilės, niekada nelauks rankose savo mylimo asmens. Būtina paklausti savęs – koks yra mano santykis su meile ir ištikimybe? Kiek aš myliu pats save? Nes be meilės sau nebus jos ir kitam. Kiek aš turiu žmonių, kuriems galėčiau būti toks, koks esu: būti pačiu savimi, tikras, nesuvaidintas. Kam šiandien įdomu, kaip sekasi, kaip jaučiamės? Kiek žmonių rūpi tavo vidus? Mes nebeturime autoritetų. Kuo gi tada sekame? Ar tėvai – autoritetas? Mokytojai – kunigai? Tikrai ne. Visuomenė iš autoriteto atima veidą, vardą ir asmenybę; yra visuomenė, einanti į labai klaidingą veidrodžių karalystę, kurios autoritetu tampa viešoji nuomonė. O tai reiškia apkaltas, todėl stengiamasi formuoti gerą įvaizdį, net prarandant savo asmeniškumą. Šiandien santuoka paversta labai prabangiu reiškiniu, slenkančiu į būsimas skrybas. Dažna skrybų priežastis – tėvų ar uošvių perdėta kontrolė, kišimasis į poros gyvenimą, perdėta globa, nes jie nesupranta, kad yra dabar tik šios šeimos svečiai, nebe šeiminkai, dažnokai ar net būtinai priduria: jeigu būtum manęs, mamos klausęs... Dažnai matau einančius du senukus, susikabinusius rankomis ir maštau – kiek tame aistros? Jos nėra, bet tai, kas yra, – tobula. O ką šiandien daro modernus žmogus? Jis perka laiką, nes jis yra gėris, leidžiantis pabūti šeimoje, pasikalbėti su vaikais.

Kai nutylu ir įsiklausau, ką savyje turiu geriausio. Ką matau kitame: dovaną nuo Dievo ar stabdį savo gyvenime. Jeigu pamatysi žmogų kaip dovaną, būsi pats laimingiausias žmogus.

To nuoširdžiai linkiu. Nes tai turiu gyvenime į ką atsiremti ir kas man padeda būti tuo, kas aš esu, yra labai gera nubusti. Jautiesi ryte nubudęs žmogumi, nes žinai, kad kursį pačią nuostabiausią šiandienos istoriją, kuri niekada gyvenime nebus pakartota. Mūsų gyvenime nėra “stop kadru”, „filmuojam iš naujo“, jis visada yra tiesioginė transliacija, ir tai nuostabiausia.

MŪSŲ VISŲ J. MARCINKEVIČIUS

Iš respublikinės spaudos

Laisvės šaukliu Justina Marcinkevičių laikėme dar tada, kai ne mitinguose, o teatro salės tamsoje drauge su jo Mažvydu, („Katedra“) mokėmės skienuoti : „Lie – tu – va“, o su Mindaugu bandėme iš atskirų dalių sudėstyti Tėvynę savo sąmonėje. Jo poezija byloja be patoso – ramiai, intymiai, nuoširdžiai – apie brangiausius, svarbiausius dalykus. Tarsi vidinis balsas. Ir seniau, ir dabar jis – tiesiog mūsų visų, Lietuvių poetas, spinduliuojantis vidine kultūra, kuklumu, tolerancija ir pagarba aplinkiniams – tikrasis Santarvės Žmogus. Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo 20 – čio išvakarėse, atšventęs gimimo 80 - metį.

Kokie tie dvidešimt laisvės metų atrodo žvelgiant nuo gerbiamo poeto 80 - čio kalno?

Mūsų laisvė šiandien labai egoistiška, maža joje aukos, atkūrimo ir pasišventimo. Tautos būtis matuojama laisve, nes laisvė yra darbas, o ne laisvė nuo darbo. Tautos būtis išskleidžiama medžiaginės ir dvasinės kūrybos pavidalu. Bet Lietuvoje nekuriama, Lietuvoje, tik perstatinėjama: vienur perkame pigiau, kitur parduodame brangiau. Atitinkamai formuojasi ir Lietuvos tipas: lėkštas, nedvasingas, įžūlus, lakstantis paskui pinigą, mirtinai įsikibęs į lovį arba mirtinai dėl jo besigrumiantis... Aš nesutinku dalintis atsakomybe už įvairius politinius žaidimus, politinių lyderių kaprizus, nevaisingus kivirčius. Pagaliau – tiesiog nusikaltimus... kaip atskleisti begėdišką žaidimą, savo klaidų nepripažinimą, nebaudžiamumą, nevienodus standartus: vieniems mažiau „veržiami diržai“, o dalis išrinktųjų naudojami išlygomis, nuolaidomis...

O kur dingio Saulėlydžio komisija? Dėl to ir kyla žmonių nusivylimas, nepasitenkinimas, įtampa. Matosi viena ateities vizija – atkurti tą didelę šviesią laisvę, kad mūsų gyvenimas remtųsi vienybe, susiklausymu, padorumu...“ (Mintys iš J. Marcinkevičiaus kn. „Pažadėtoji žemė“).

Užrašė R. E.

KLAUSIATE – ATSAKOME

Gavome paklausimą – kada bus dalinami maisto produktai socialiai remtiniems žmonėms. Redakcija kreipėsi į Ariogalos „Carito“ pirmininkę Elena Vaičiulienę ir buvo atsakyta, kad „Caritas“ žinių apie dalinimo terminus ar datas negauna. Prašome sekti skelbimus prie „Caritas“ būstinės, miesto skelbimų lentoje ar kitose viešose vietose.

JŪSŲ ŽINIAI

4 -5 d. – Šventos Velykos

6 d. – Saugaus eisimo diena

7 d. – Pasaulinė sveikatos diena

11 d. – Atvelykis

13 d. – Šiluvoje religinėse apeigose dalyvauja Raseinių dekanatas. Šv. Mišias Šiluvos bažnyčioje 9 val. aukos Ariogalos parapijos klebonas Gintautas Jankauskas.

23 d. – šv. Jurgis

25 d. – šv. Morkus

DĒKOJAME

- Pranutei Skirmantienei trečią kartą finansiškai prisidėjusiai leidžiant laikraštėlį.
- Eugenijai Krivickienei už finansinę paramą laikraščio leidybai.

Laikraštėlį leidžia: Spaudos grupė

Redaktorius: Antanas Kišonas, tel. 842859144, 861624376